

เด็กดี ชอบเด็ก

DCID LIBRARY

0000002331

ท. ๘๙๕-๙๐

๗/๒ : ท.

๒. ๒๗๕ ก

๒๒

หนังสืออ่านเพิ่มเติม กลุ่มทักษะฯ ภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑-๒

02608 - 02609

895.913 ๗1-2:๖ เรื่อง

1875 ๗

เด็กตา
ยอदर्ก

หนังสืออ่านเพิ่มเติม กลุ่มทักษะ ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑-๒
เรื่อง ตุ๊กตายอดรัก
กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ

องค์การค้ำของคุรุสภาจัดพิมพ์จำหน่าย

พิมพ์ครั้งที่หนึ่ง พ.ศ. ๒๕๓๘

จำนวน ๑๐,๐๐๐ เล่ม

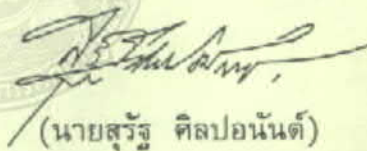
ISBN 974-00-8420-5

ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง อนุญาตให้ใช้หนังสือในโรงเรียน

ด้วยกรมวิชาการได้ปรับปรุงหนังสือส่งเสริมการอ่าน เรื่อง ตักทายอดรัก ระดับประถมศึกษา เพื่อใช้เป็นหนังสืออ่านเพิ่มเติม กลุ่มทักษะฯ ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑-๒ กระทรวงศึกษาธิการได้พิจารณาแล้ว อนุญาตให้ใช้หนังสือนี้ในโรงเรียนได้

ประกาศ ณ วันที่ ๕ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๓๗

(นายสุรัฐ ศิลปอนันต์)

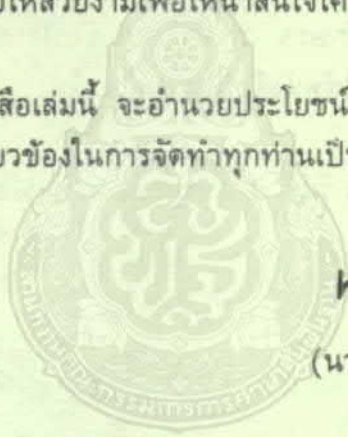
รองปลัดกระทรวง ปฏิบัติราชการแทน
ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ

เลขที่หนังสือ	ส. 02609 ๑๒
วันที่	12 ก.ค. 2544
เลขที่ลงทะเบียน	๓๘๑๖.๙๑๓ ๒/1-2:๓
	ม 8๗๘ ๓.

คำนำ

ตุ๊กตายอดรัก เป็นเรื่องของเด็กหญิงน้อยๆ คนหนึ่งซึ่งมีความรักและผูกพันอย่างมากกับตุ๊กตาแสนสวย กว่าที่ทั้งสองจะได้มาอยู่ด้วยกัน เด็กหญิงน้อยๆ ก็ต้องเสียใจและทนทุกข์ ตุ๊กตาก็ต้องระหกระเหินเป็นเวลานาน เนื้อเรื่องนอกจากจะมีคุณค่าในด้านความเพลิดเพลินและให้คติสอนใจแล้วยังเป็นเครื่องช่วยฝึกการอ่านสำหรับผู้เรียนวัยเยาว์ได้เป็นอย่างดี คุณหญิงแม้นมาส ขวลิต เป็นผู้เรียบเรียงเรื่องนี้ กรมวิชาการจัดพิมพ์เป็นหนังสืออ่านประกอบ สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒ เมื่อ พ.ศ. ๒๕๐๓ และได้ปรับปรุงเป็นหนังสือส่งเสริมการอ่าน ระดับประถมศึกษา เมื่อ พ.ศ. ๒๕๒๖ แม้เวลาที่แต่งหนังสือเล่มนี้จะล่วงเลยมานานแล้ว กรมวิชาการพิจารณาเห็นว่าหนังสือยังคงมีคุณค่า สามารถใช้เป็นหนังสืออ่านเพิ่มเติม กลุ่มทักษะฯ ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑-๒ ในปัจจุบันได้ จึงปรับปรุงรูปเล่มและภาพประกอบให้สวยงามเพื่อให้น่าสนใจใคร่อ่านมากยิ่งขึ้น และได้มอบองค์การค้ำของคุรุสภาจัดพิมพ์จำหน่าย

กรมวิชาการหวังว่าหนังสือเล่มนี้ จะอำนวยประโยชน์แก่นักเรียนและผู้อ่านทั่วไป ขอขอบคุณคณะผู้จัดทำตลอดจนผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการจัดทำทุกท่านเป็นอย่างมากไว้ ณ โอกาสนี้

(นายพนม พงษ์ไพบูลย์)

อธิบดีกรมวิชาการ

๓๐ มิ.ย. ๓๗

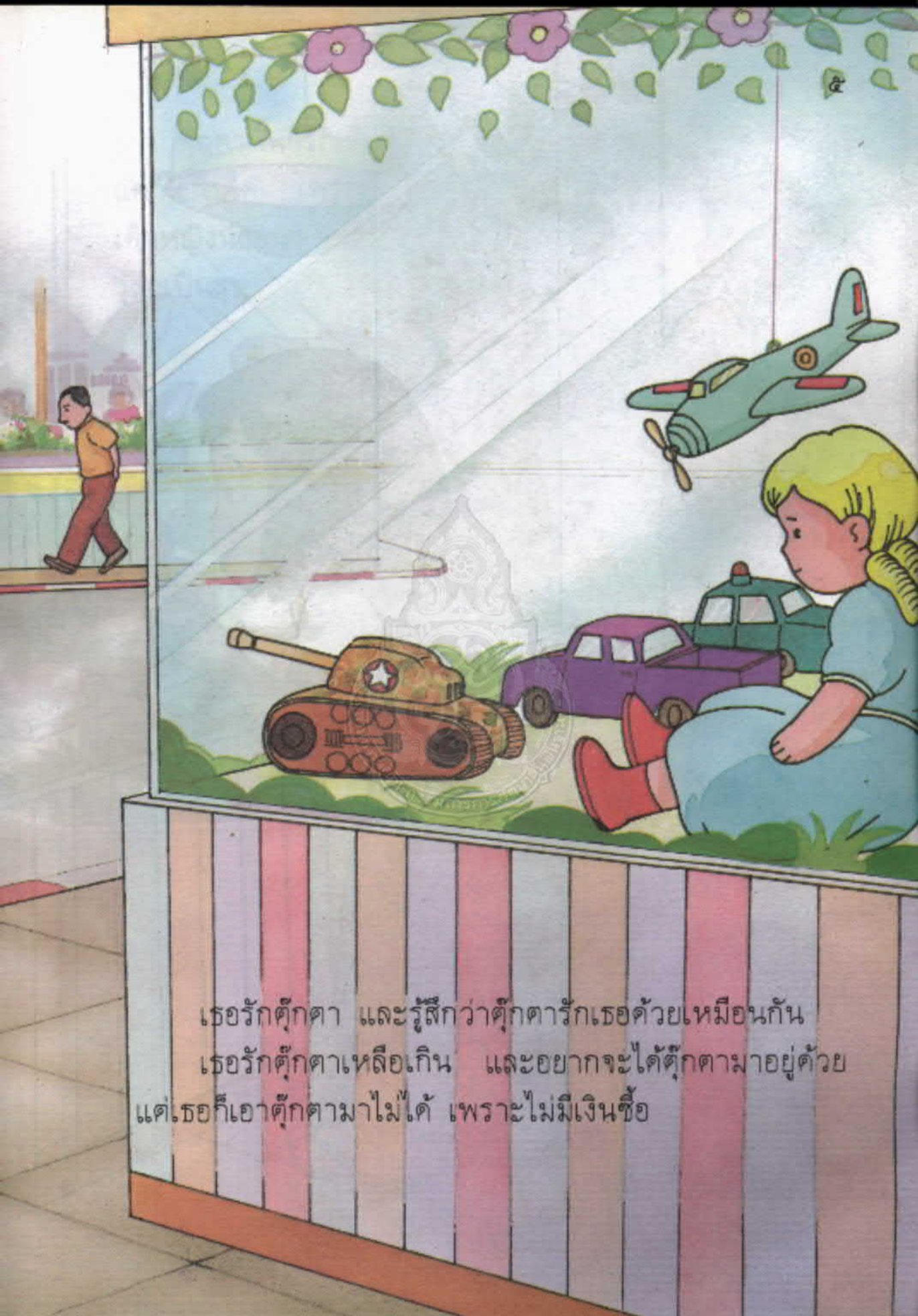

แต่ที่น่าน้ำรักที่สุดก็คือตุ๊กตาผมสีทอง สวมเสื้อสีฟ้า และสวม
รองเท้าเล็ก ๆ สีแดง
ตุ๊กตานี้มันอยู่ที่มุมตู้ นั่งยิ้มอยู่ตลอดเวลา

ทุก ๆ เข้า เด็กหญิงน้อย ๆ คนหนึ่งจะเดินมาที่หน้าตู้
กระจก และมองดูตุ๊กตาผมสีทอง
เธอยิ้มกับตุ๊กตา และรู้สึกว่าตุ๊กตายิ้มกับเธอด้วย

เธอรักตุ๊กตา และรู้สึกว่าตุ๊กตารักเธอด้วยเหมือนกัน
เธอรักตุ๊กตาเหลือเกิน และอยากจะได้ตุ๊กตามาอยู่ด้วย
แต่เธอก็เอาตุ๊กตามาไม่ได้ เพราะไม่มีเงินซื้อ

ตุ๊กตานี้รักเด็กหญิงน้อย ๆ และอยากจะไปอยู่ด้วย
แต่ก็ไปไม่ได้ เพราะเธอเป็นเพียงตุ๊กตา จึงได้แต่ยืนกับ
เด็กหญิงน้อย ๆ และเด็กหญิงน้อย ๆ ก็ยืนกับเธอ ต่าง
รู้สึกเป็นสุข

อยู่มาวันหนึ่งรถยนต์คันใหญ่คันหนึ่งมาหยุดลงที่หน้าร้าน
ขายของเล่นร้านนั้น

เด็กหญิงเล็ก ๆ คนหนึ่งกับผู้หญิงโต ๆ คนหนึ่งลงจากรถ
และเดินเข้าไปในร้าน

เด็กหญิงเล็ก ๆ คนนั้นมองดูของเล่นแล้วบอกผู้หญิงโต ๆ
ว่า "แม่ขา ลูกอยากได้เตาหุงข้าวเล็ก ๆ"
ผู้หญิงโต ๆ บอกว่า "เอาซิคะ แม่จะซื้อให้"

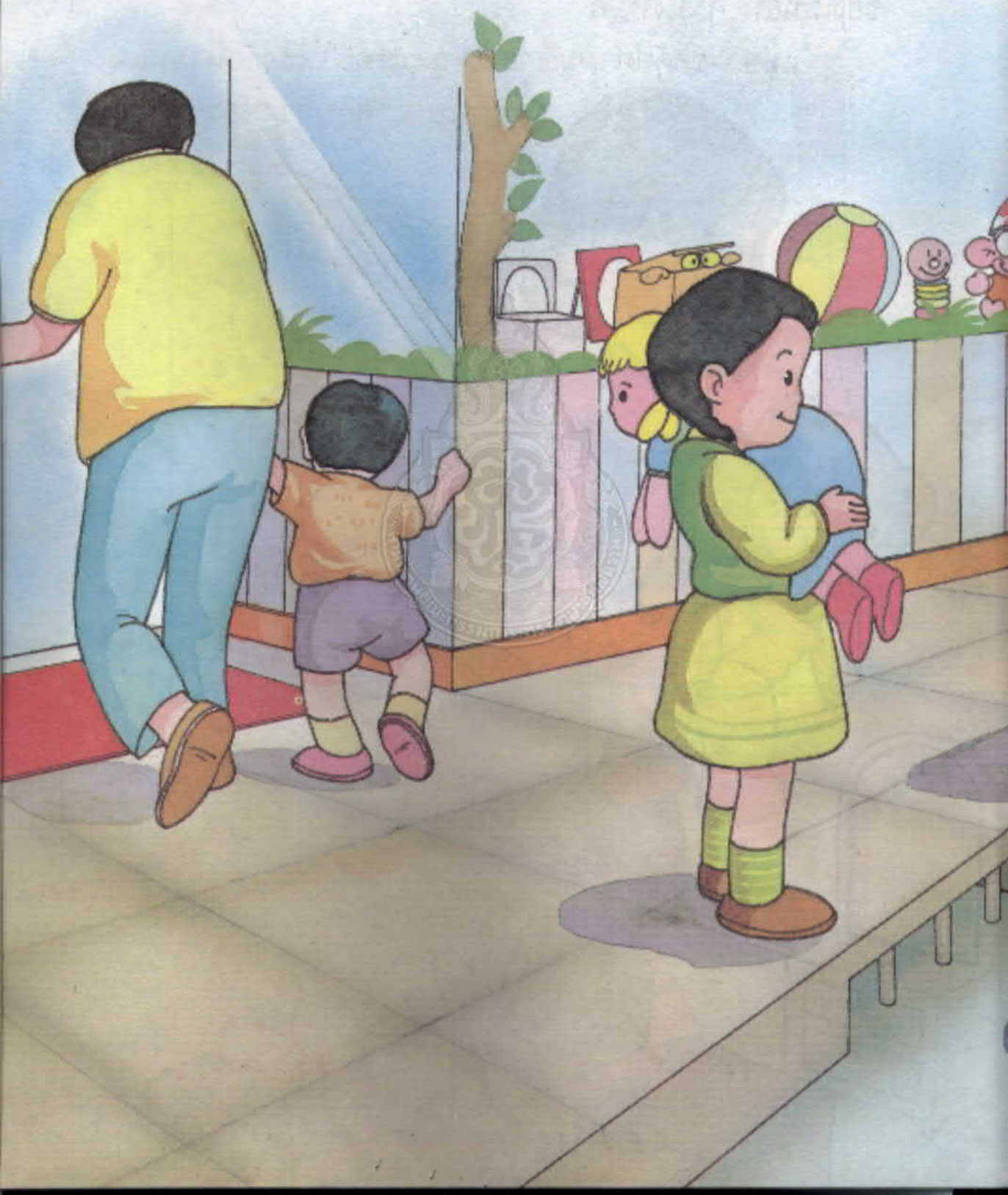

เด็กหญิงเล็ก ๆ คนนั้นซื้อเตาหุงข้าวเล็ก ๆ ลูกหมี่เล็ก ๆ
และรถยนต์คันเล็ก ๆ แต่พอเห็นตุ๊กตาผสมสีทองเข้า แม่หนูก็ลืม
ของเล่นอื่น ๆ ทั้งหมด

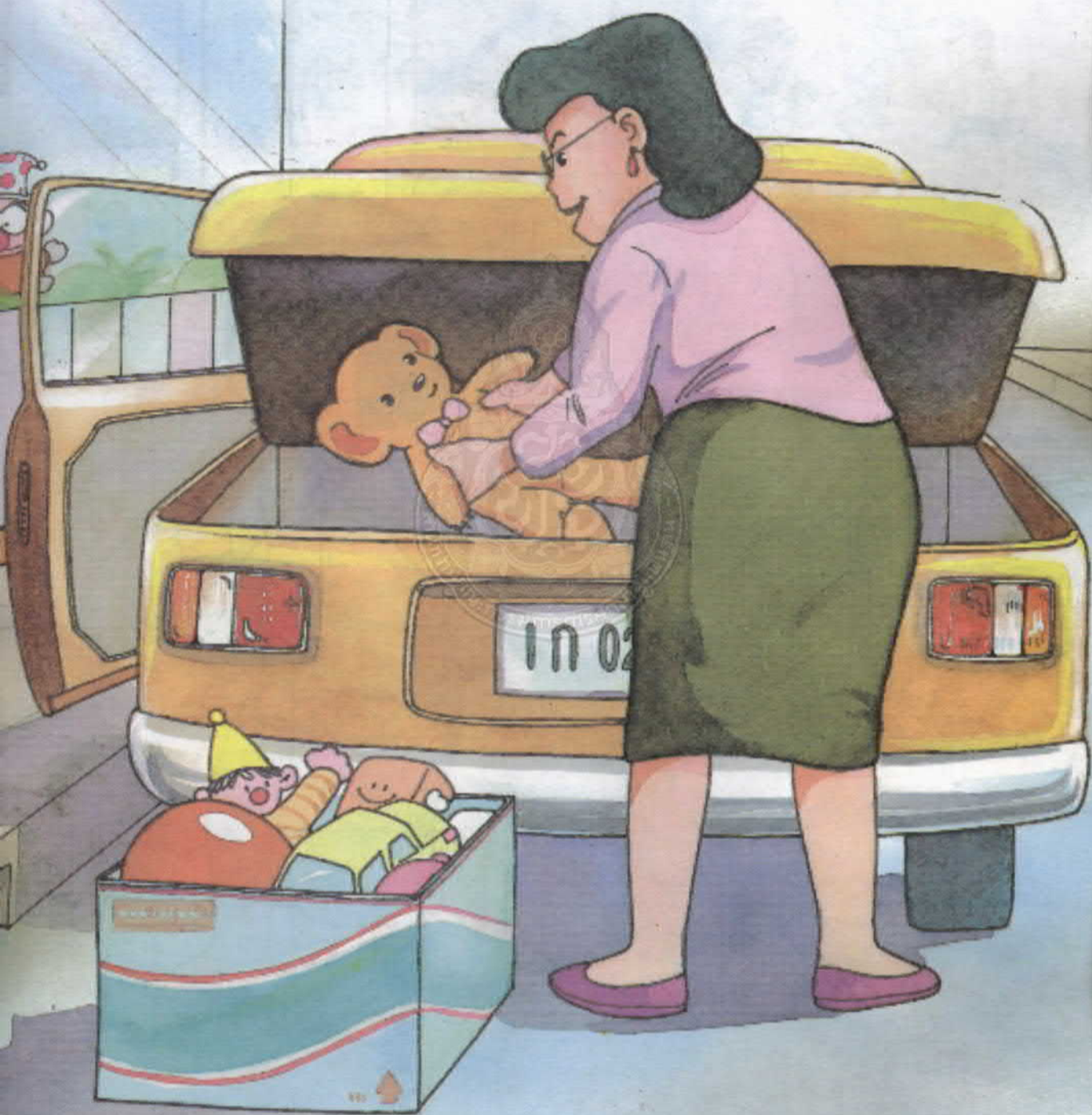
"แม่ขา ขอตุ๊กตาผสมสีทองให้ลูกนะค่ะ" เธออ้อนวอนแม่
ผู้หญิงโต ๆ ตอบว่า "เอาสิค่ะ"

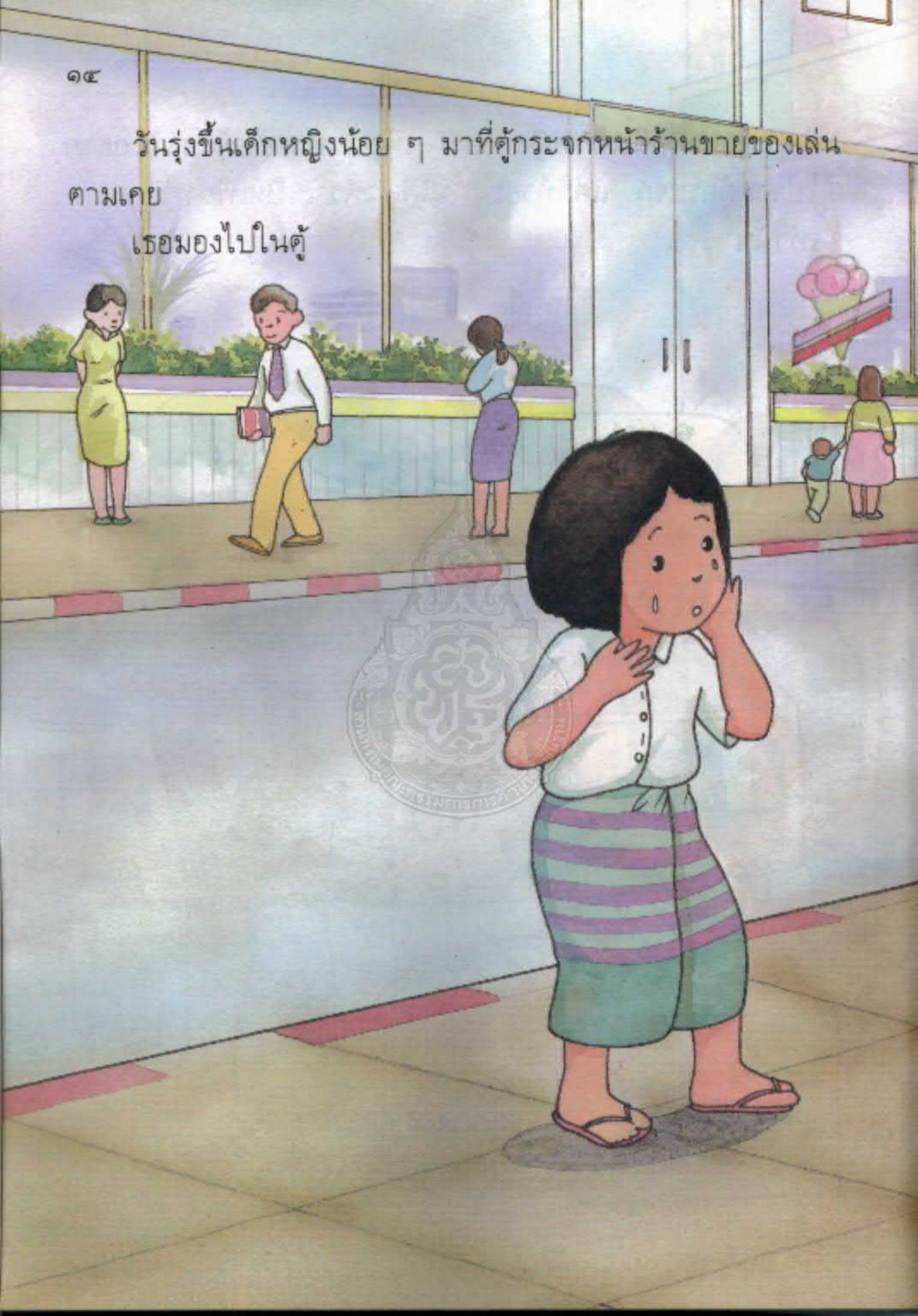
ตุ๊กตาผมสีทองจึงต้องออกไปจากตุ๊กกระจกนั้น เด็กหญิง
เล็ก ๆ พาเธอขึ้นรถยนต์ไป

ตุ๊กตาคิดถึงเด็กหญิงน้อย ๆ เพื่อนของเธอ ตุ๊กตาไม่อยาก
ไปจากตุ๊กกระจก แต่ก็ทำอะไรไม่ได้ เพราะเป็นเพียงตุ๊กตา
เท่านั้น

วันรุ่งขึ้นเด็กหญิงน้อย ๆ มาที่ตู้กระจกหน้าร้านขายของเล่น
ตามเคย
เธอมองไปในตู้

แต่...ไม่พบตุ๊กตายอดรักเสียแล้ว ที่ตรงนั้นกลับมีลูกวัวตัวหนึ่ง
ยืนอยู่

ตุ๊กตาไปไหนเสีย ใครซื้อเอาไปเสียแล้วหรือ
เด็กหญิงน้อย ๆ เสียใจมาก น้ำตาของเธอหยดลงมา
ที่นี่จะไม่ได้เห็นตุ๊กตาผมสีทองอีกแล้ว
เธอจะไม่มีความสุขอีกแล้ว
เธอกลับไปบ้านและร้องไห้

แม่ของเธอบอกว่า "อย่าเสียใจเลยนะลูก ถ้าลูกยังรักตุ๊กตา
อยู่ บางทีสักวันหนึ่ง ลูกจะได้ตุ๊กตาเป็นเพื่อนเล่น"

เด็กหญิงน้อย ๆ รู้ว่า เธอรักตุ๊กตาและตุ๊กตาก็รักเธอ เธอ
จึงคอย และหวังว่าตุ๊กตาจะกลับมา

แต่ตุ๊กตาของเธอก็ยังไม่กลับมาเลย

ตุ๊กตาผมสีทองคิดถึงเด็กหญิงน้อย ๆ ที่เคยมาดูเธอทุกวัน
ที่ร้านขายของมากที่สุด เด็กหญิงเล็ก ๆ ที่ซื้อตุ๊กตามานั้น ที่แรก
ก็รักเธอคืออยู่ เมื่อจะกินข้าว ก็เอาตุ๊กตาไปนั่งกินข้าวด้วย เวลา
ไปเที่ยวก็พาตุ๊กตาไปด้วย เวลานอนก็เอาไปนอนด้วย

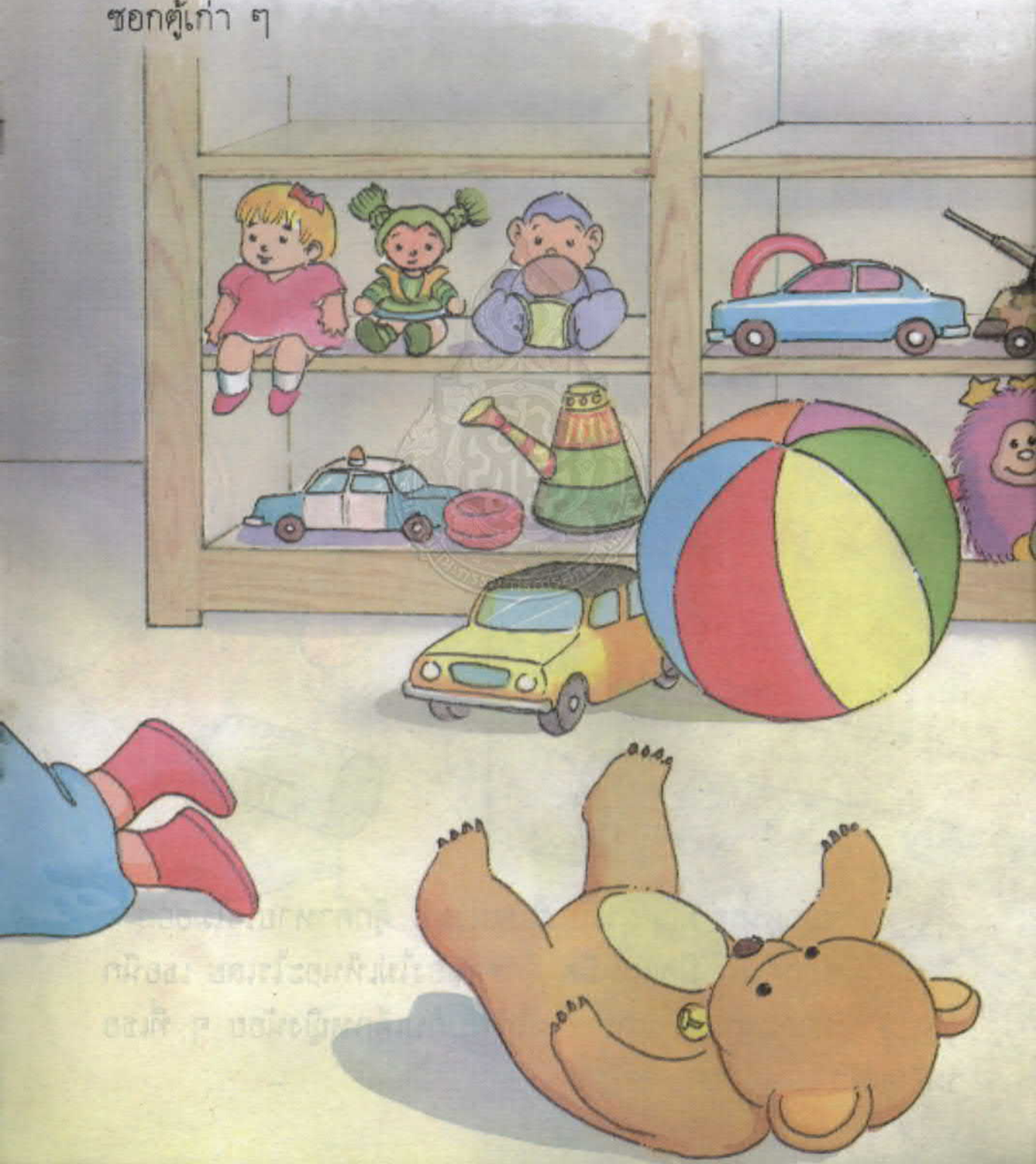

แต่เด็กหญิงเล็ก ๆ เป็นคนโมโหร้าย เวลาโกรธเธอก็ดิ่ง
แขน ดิ่งขา และกระซากผมสีทองแรง ๆ

ตุ๊กตาเจ็บเหลือเกิน แต่ก็ทำอะไรไม่ได้ เพราะเป็นเพียง
ตุ๊กตาเท่านั้น

ไม่นานนัก เด็กหญิงเล็ก ๆ ก็เบื่อตุ๊กตาผสมสีทอง เธอมี
ของเล่นอื่น ๆ อีกหลายอย่าง วันหนึ่งเธอรู้สึกโกรธมาก จึงขว้าง
ตุ๊กตาไปโดยแรง หัวตุ๊กตาชนฝาบ้าน แล้วตุ๊กตาก็ตกไปอยู่ที่
ซอกตู้เก่า ๆ

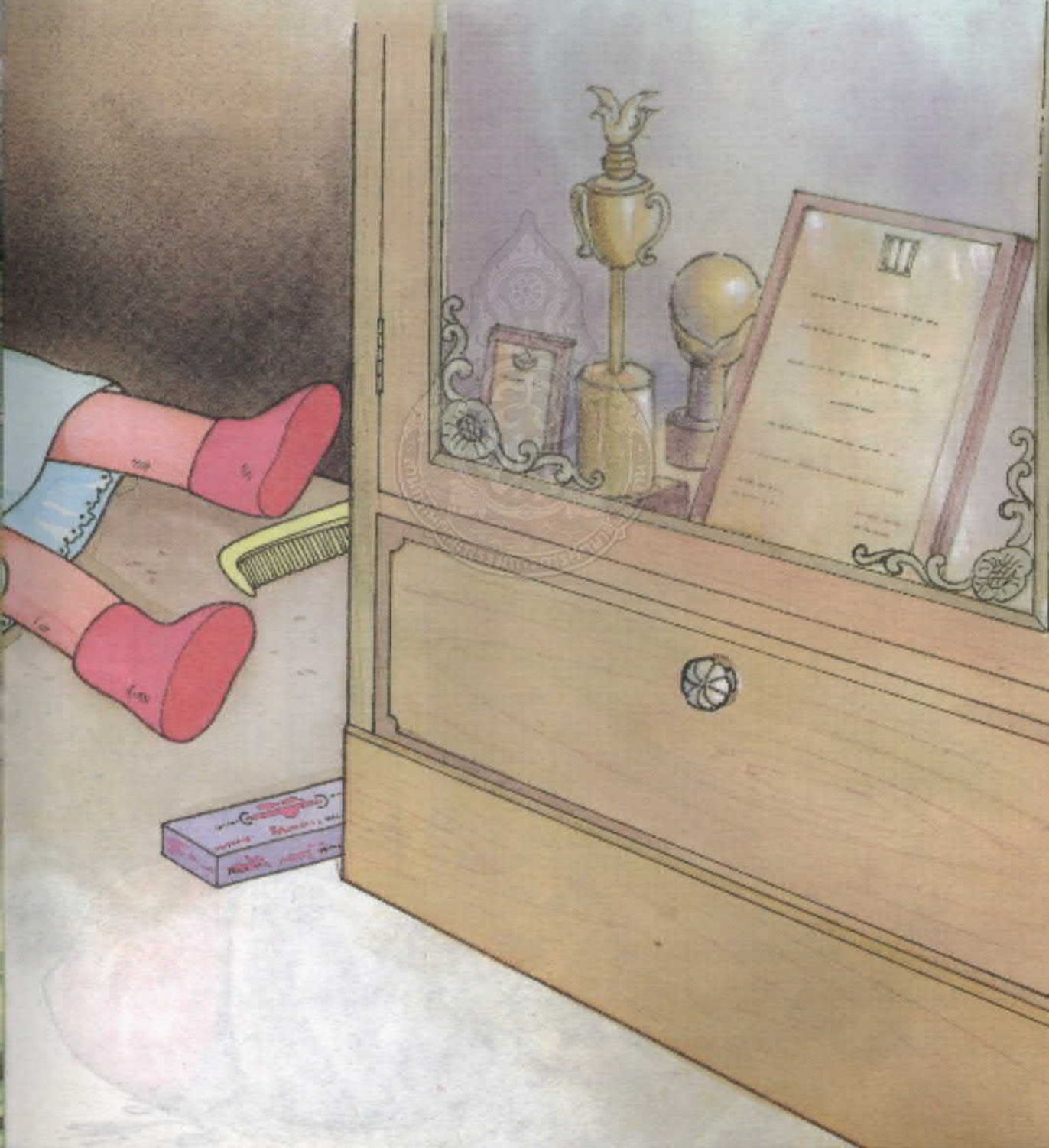

ที่ชอกคู้้นั้น มีแต่ฝุ่นและใยแมงมุม ตุ๊กตาหายใจไม่ออก
ที่ชอกคู้้นั้น มีคแสนมืด ตุ๊กตามองไม่เห็นอะไรเลย เธอนึก
ว่าจะต้องตายแน่นอน และคงไม่ได้พบกับเด็กหญิงน้อย ๆ ที่เธอ
รักอีกแล้ว

หลายวันต่อมา ตุ๊กตารู้สึกว่ามีใครมากระซอกเธอออกไป
จากซอกตู้นั้น

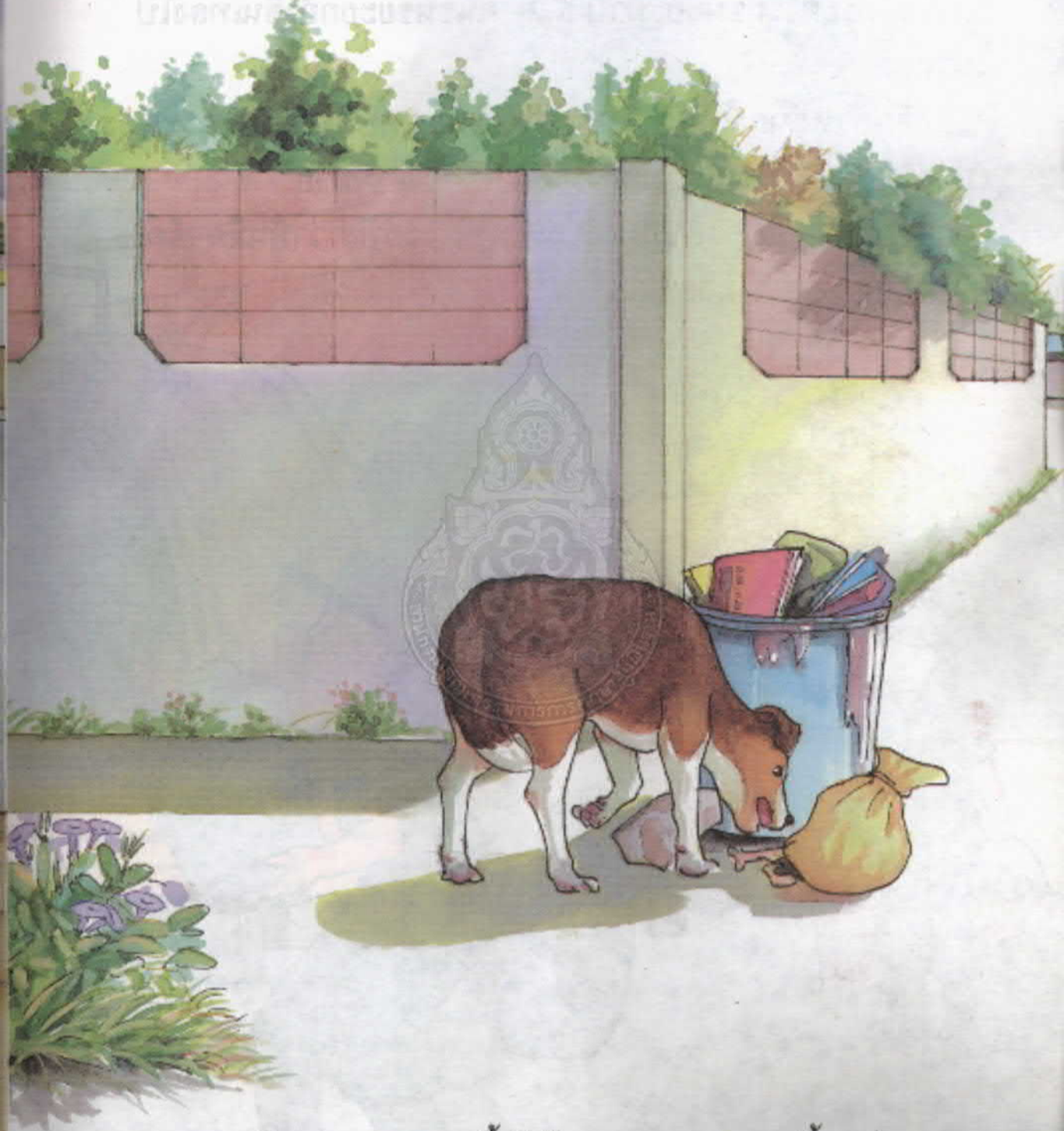
"สกปรกเหลือเกิน ตุ๊กตาตัวนี้" เสียงคนพูด เสียงนั้น
หยาบไม่น่าฟัง "โยนทิ้งเสียดีกว่า"

ตุ๊กตาถูกโยนลงไปอยู่ในถังขยะ พร้อมกับผลไม้เน่า กระป๋อง
เปลา่ ก้างปลา และของสกปรกอื่น ๆ เธอรู้สึกเหินห่างเกินไป
เหม็นแทบจะหายใจไม่ออก

ขอเชิญผู้ใจดีช่วยกันบริจาคสิ่งของ
ไปช่วยเหลือผู้ประสบภัย

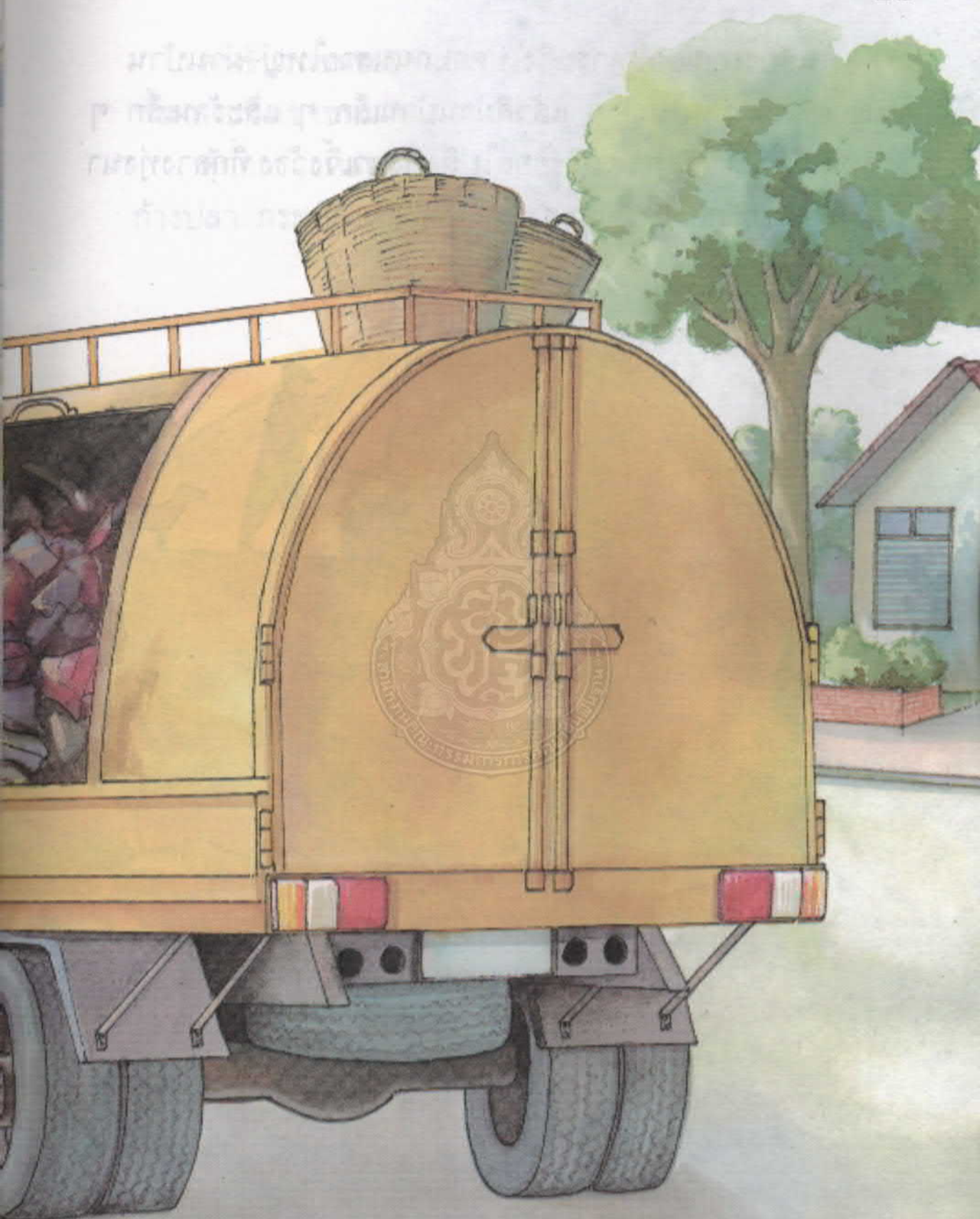
ผมสีทองสวย และเสื้อสีฟ้าสวยของเธอขณะนี้สกปรกมาก
รองเท้าสีแดงหลุดหายไปข้างหนึ่ง

ตุ๊กตานอนร้องให้อยู่ในถังขยะนั้น จนกระทั่งได้ยินเสียง
กิ้ง กิ้ง กระดิ่งรถขนขยะมาใกล้ ๆ คนขนขยะยกถังขึ้นเทลง
ในรถ

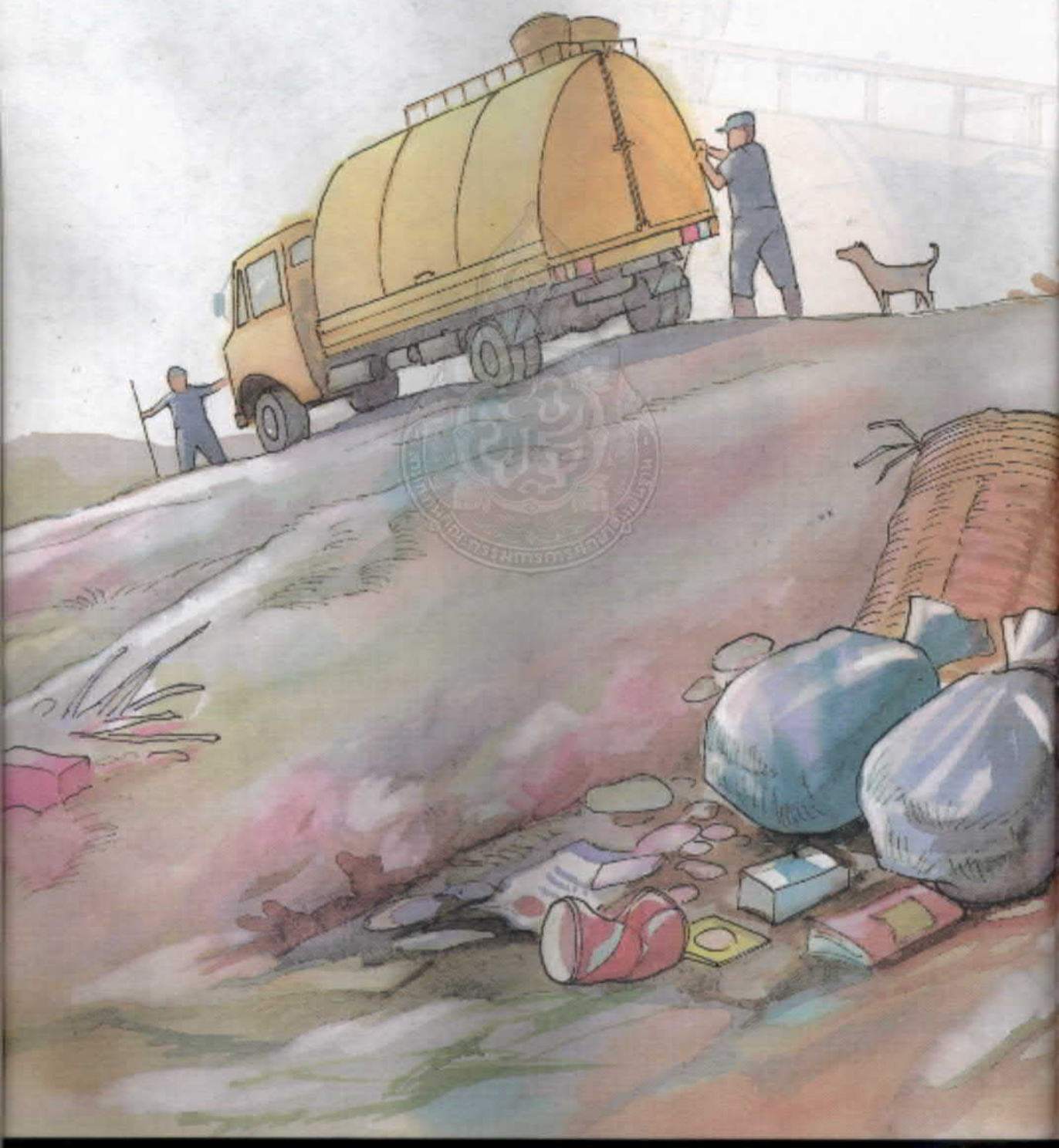
ตุ๊กตาหล่นลงไปรวมอยู่กับผลไม้เน่า เศษกระดาษ กระป๋อง
เปปซ่า ก้างปลา และของสกปรกอื่น ๆ อีกมากมาย

ของหลายอย่างทับถมลงบนตัวเธอ เธอรู้สึกว่ามันมีค มีค
และหนัก หายใจไม่ออกเลย

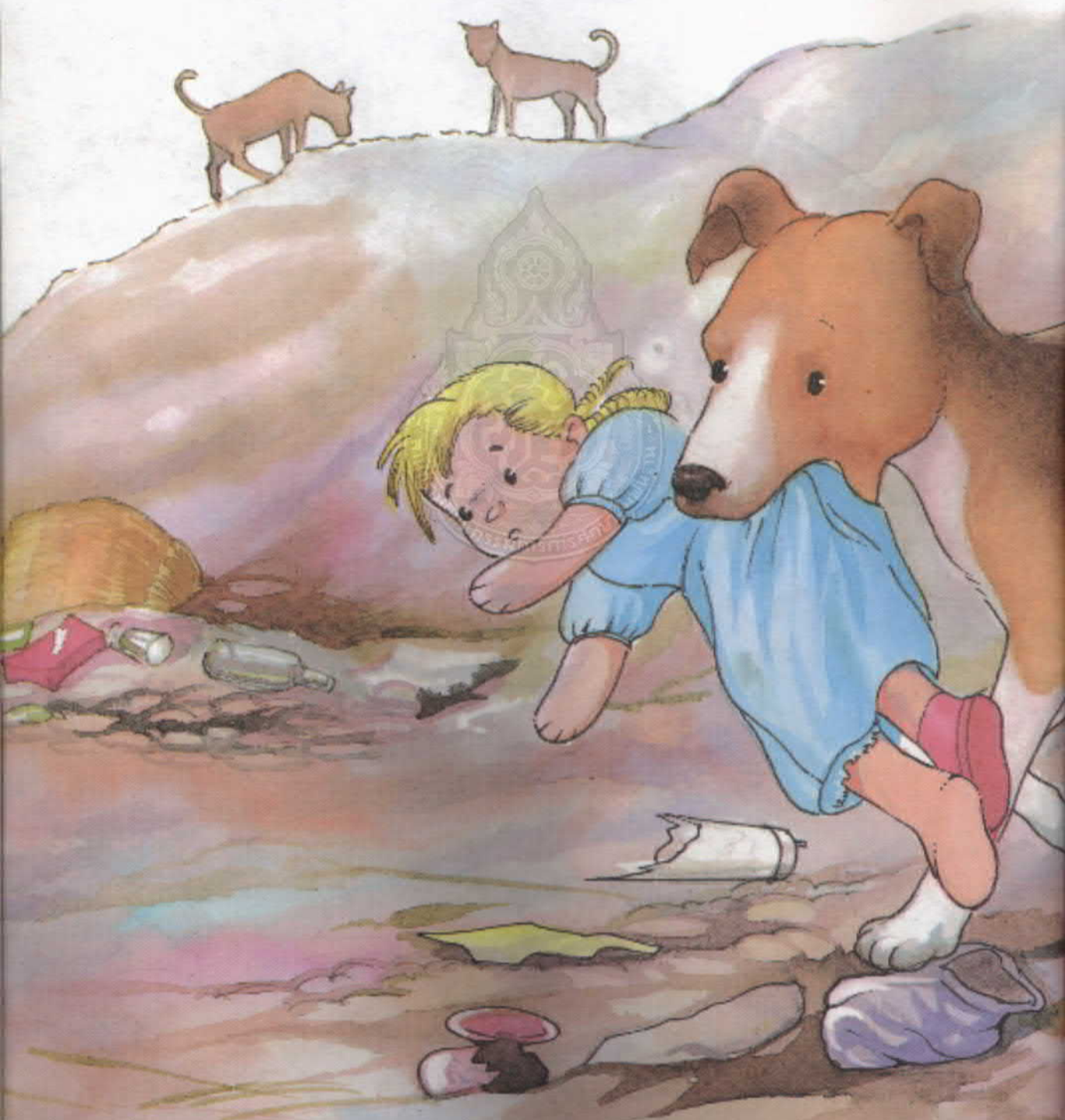

คนขับรถขนขยะพารถวิ่งไปตามถนนสายใหญ่ ผ่านบ้าน
ใหญ่ ๆ ผ่านร้านใหญ่ ๆ แล้วก็ผ่านบ้านเล็ก ๆ และร้านเล็ก ๆ
ผ่านต้นไม้เป็นทิวแถว รถวิ่งออกไปถึงทุ่งนาเขียวขจี ที่กลางทุ่งนา
นั้น มีกองขยะกองใหญ่และสูง

คนขับรถขนขยะเอารถของเขาออกไป หมาหลายตัวซึ่ง
วนเวียนหาอาหารอยู่ที่กองขยะก็เข้ามาดม และคุ้ยหาของกินจาก
ขยะที่มาใหม่

หมาดำตัวหนึ่งมองเห็นตุ๊กตาเข้า มันเอามุกเปือก ๆ
มาดมที่จมสีทอง แล้วก็คาบเอาตุ๊กตาไป

"ตายแล้ว! ตายแล้ว! เวียนหัวเหลือเกิน" ตุ๊กตานึก แต่ก็
ทำอะไรไม่ได้เพราะเป็นเพียงตุ๊กตาเท่านั้น

หมาต่างตัวนั้นวิ่งไป วิ่งไป ผ่านต้นไม้เป็นทิวแถว ผ่าน
บ้านเล็ก ๆ ผ่านร้านเล็ก ๆ

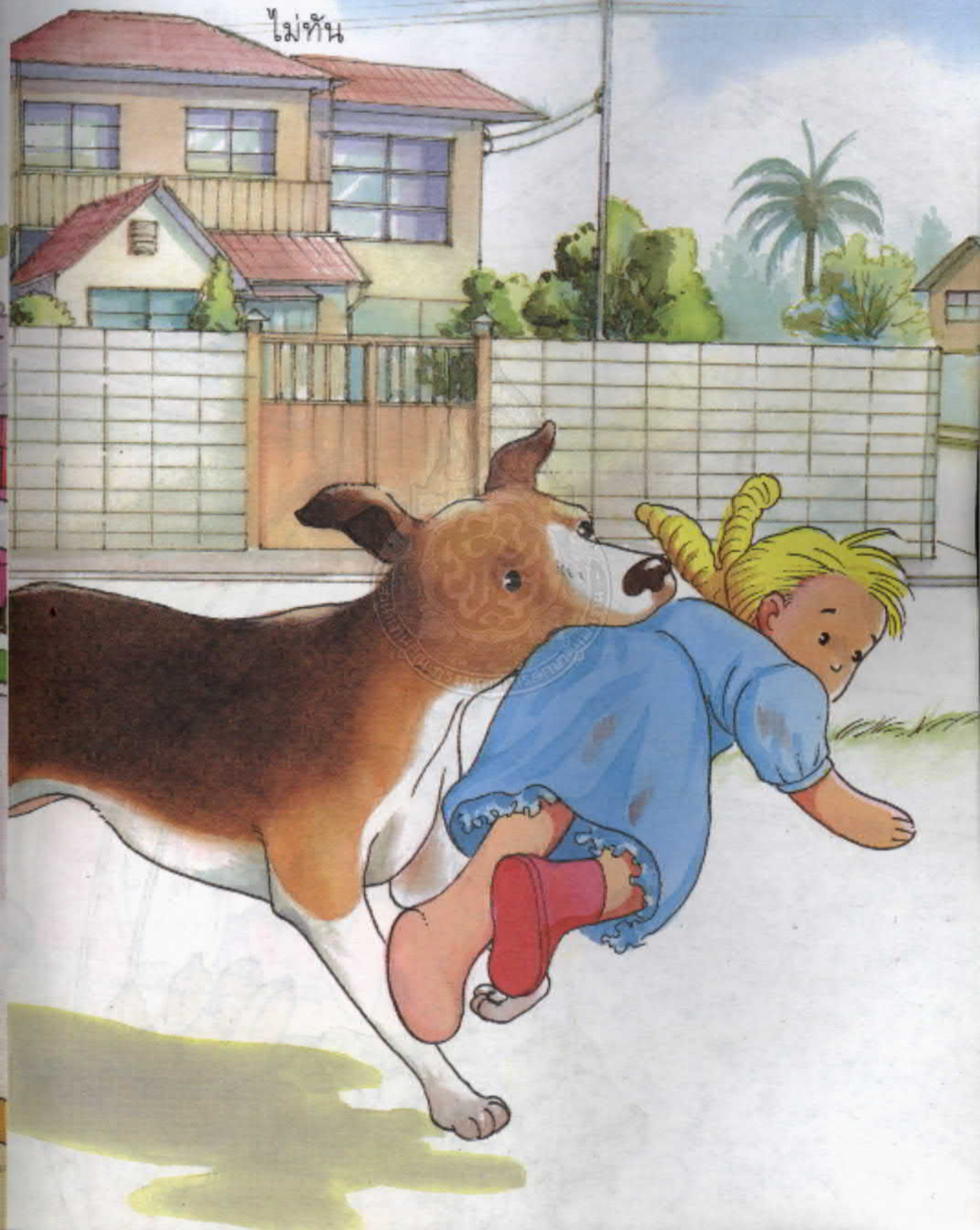

"ดู! ดูหมาตัวนั้นสิ" เด็ก ๆ รีบถนร้องบอกกัน "หมาตัว
นั้นคาบตุ๊กตามา"

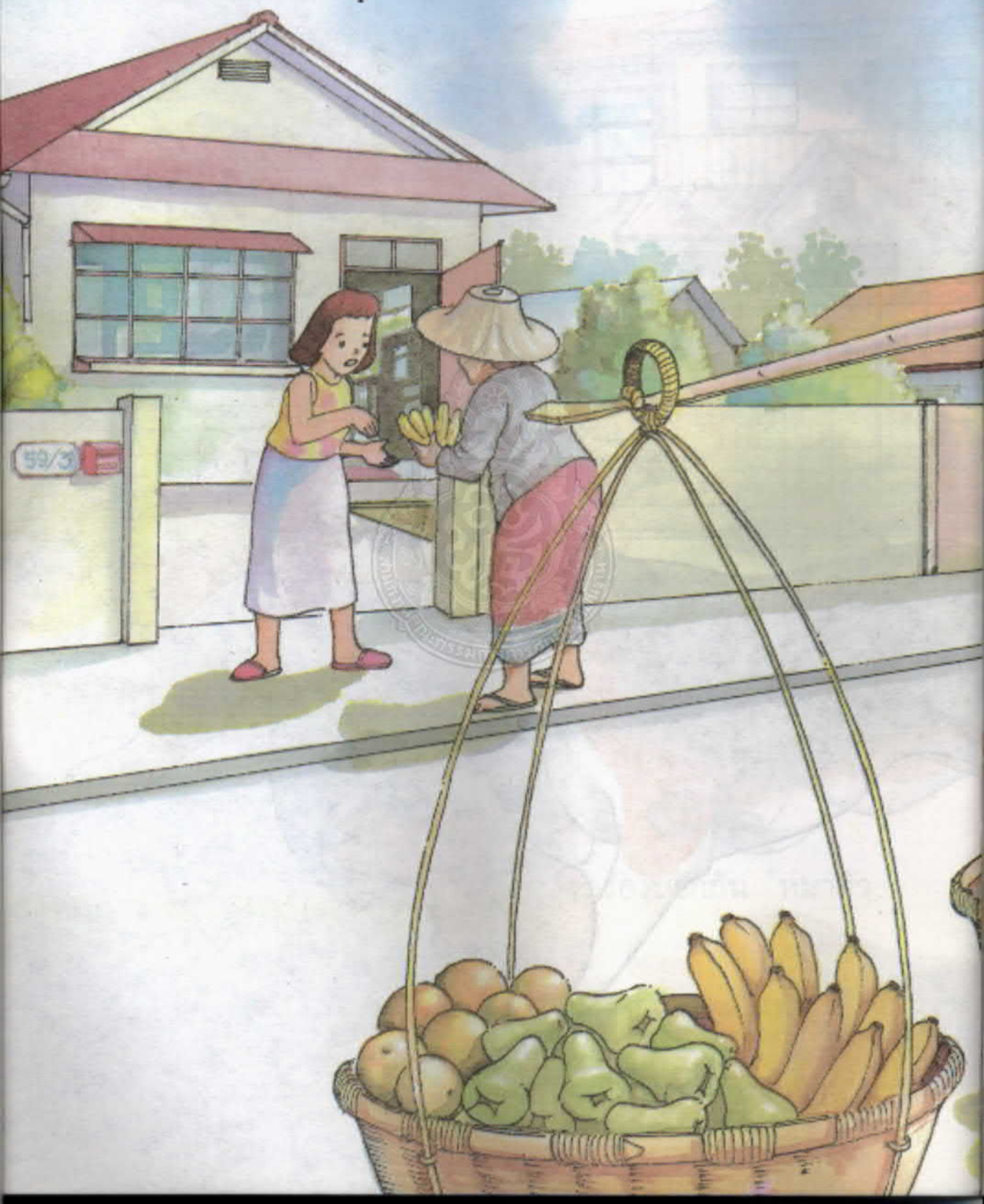
"ตุ๊กตามมสิทอง" เด็กคนหนึ่งว่า

"เร็ว พวกเรา ช่วยกันไล่หมาดีกว่า" เด็กอีกคนหนึ่งชวน
เด็ก ๆ เหล่านั้นชวนกันวิ่งไล่หมา โห่ร้องเกรียวกราว

หมารีบวิ่งต่อไปโดยเร็ว มันวิ่งเร็วจนพวกเด็ก ๆ ไล่ตาม
ไม่ทัน

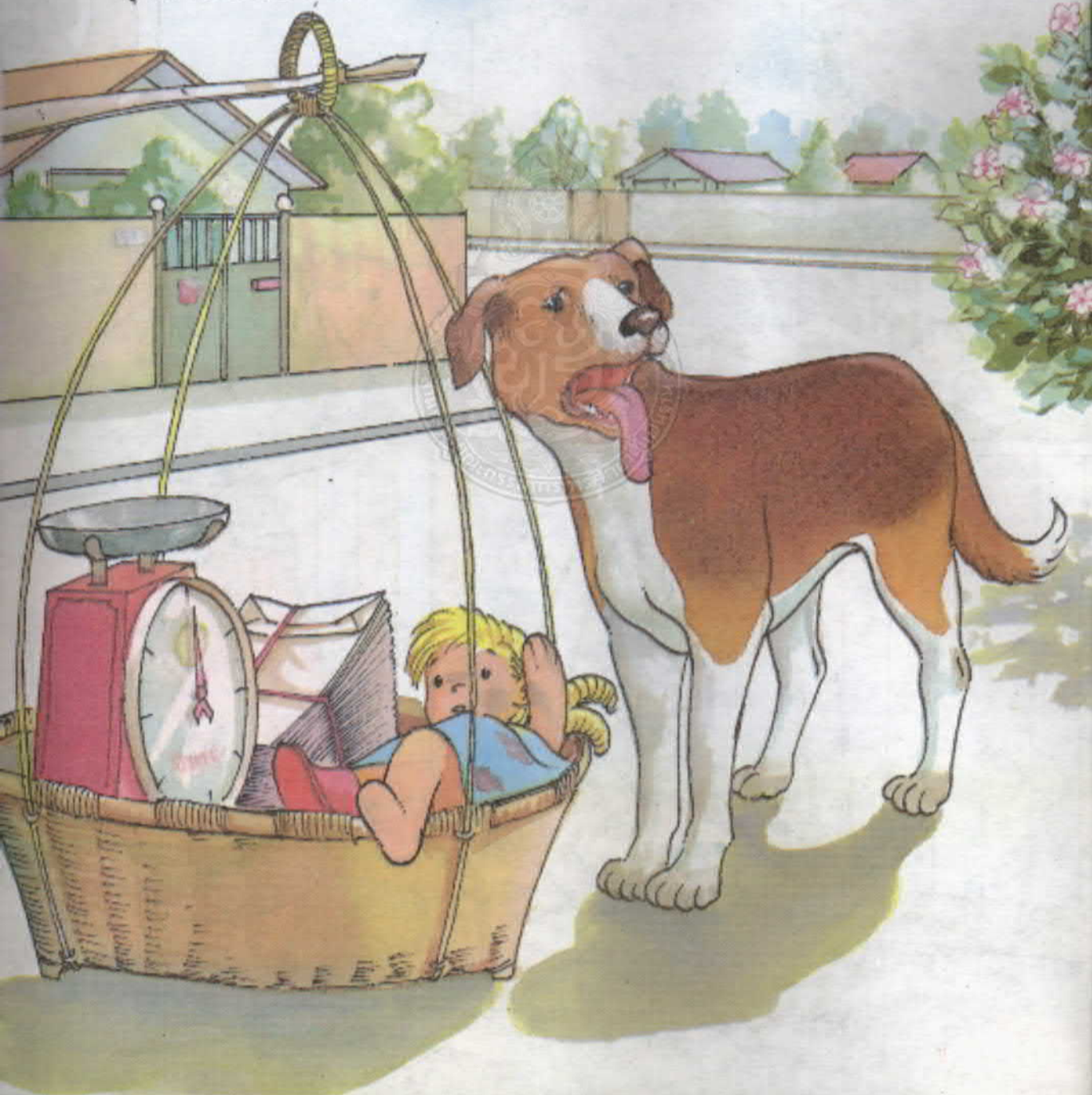
ในที่สดมันก็เหนียว และหยุดยืนตรงหาบผลไม้ ในกระจาก
มีกล้วย มีส้ม และชมพูี่เขียว

หมาต่างมองดูผลไม้ ปล่อยตุ๊กตาออกจากปากแล้วเดินไป
เสียทางอื่น

แม่ค้าผลไม้ออกมาจากร้านเล็ก ๆ ยกหาบผลไม้ของเขาขึ้น
บ่า แล้วเดินไป และร้องขายไป

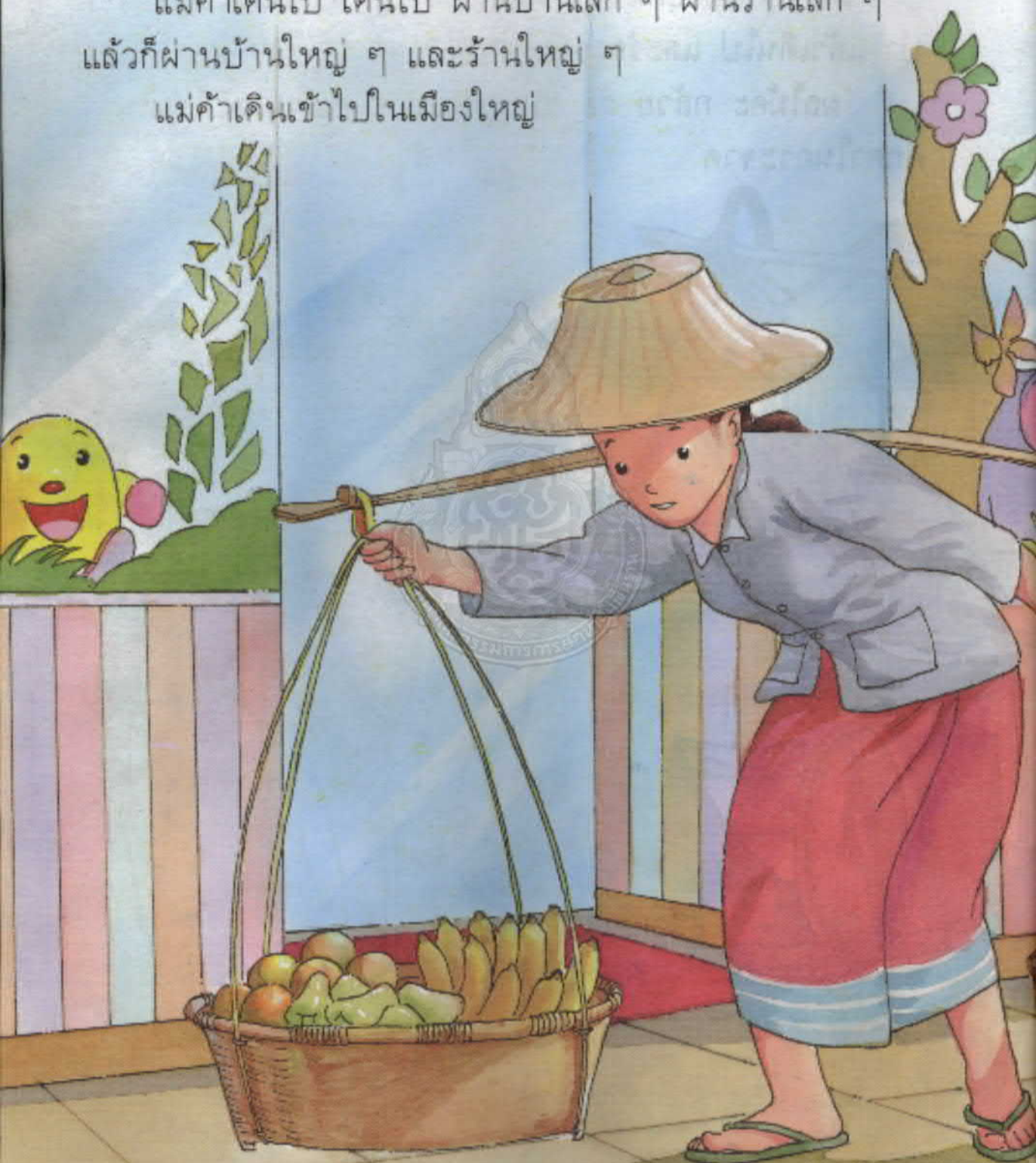
"ผลไม้ค่ะ กล้วย ส้ม ชมพู่ลูกงาม ๆ ค่ะ" แม่ค้าไม่เห็น
ตุ๊กตาในกระจาก

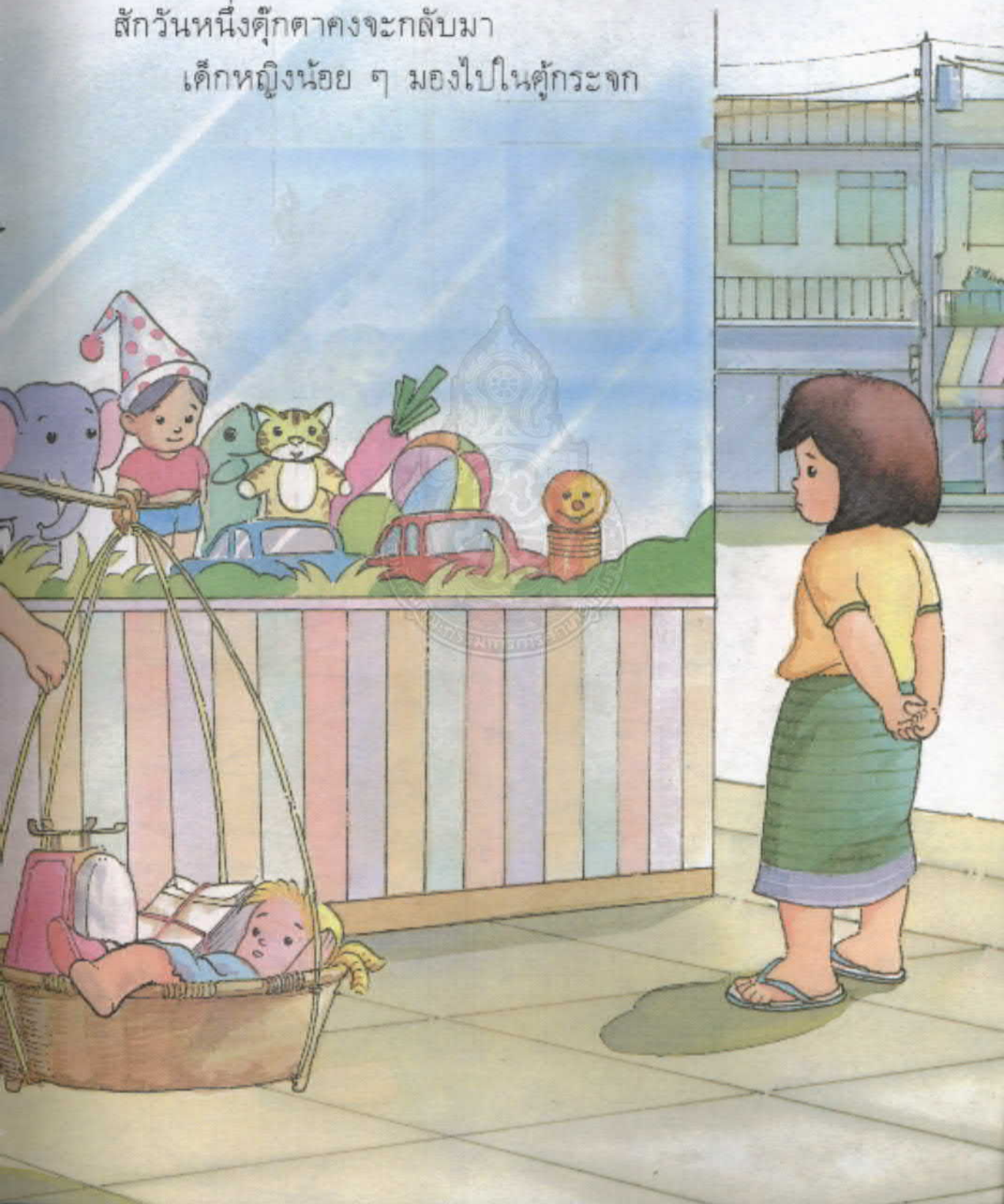
ตุ๊กตาไม่สบายใจเลย ไม่รู้ว่าแม่ค้าจะพาไปทางไหนอีก
 ตุ๊กตาคิดถึงเด็กหญิงน้อย ๆ เพื่อนของเธอเหลือเกิน

แม่ค้าเดินไป เดินไป ผ่านบ้านเล็ก ๆ ผ่านร้านเล็ก ๆ
 แล้วก็ผ่านบ้านใหญ่ ๆ และร้านใหญ่ ๆ

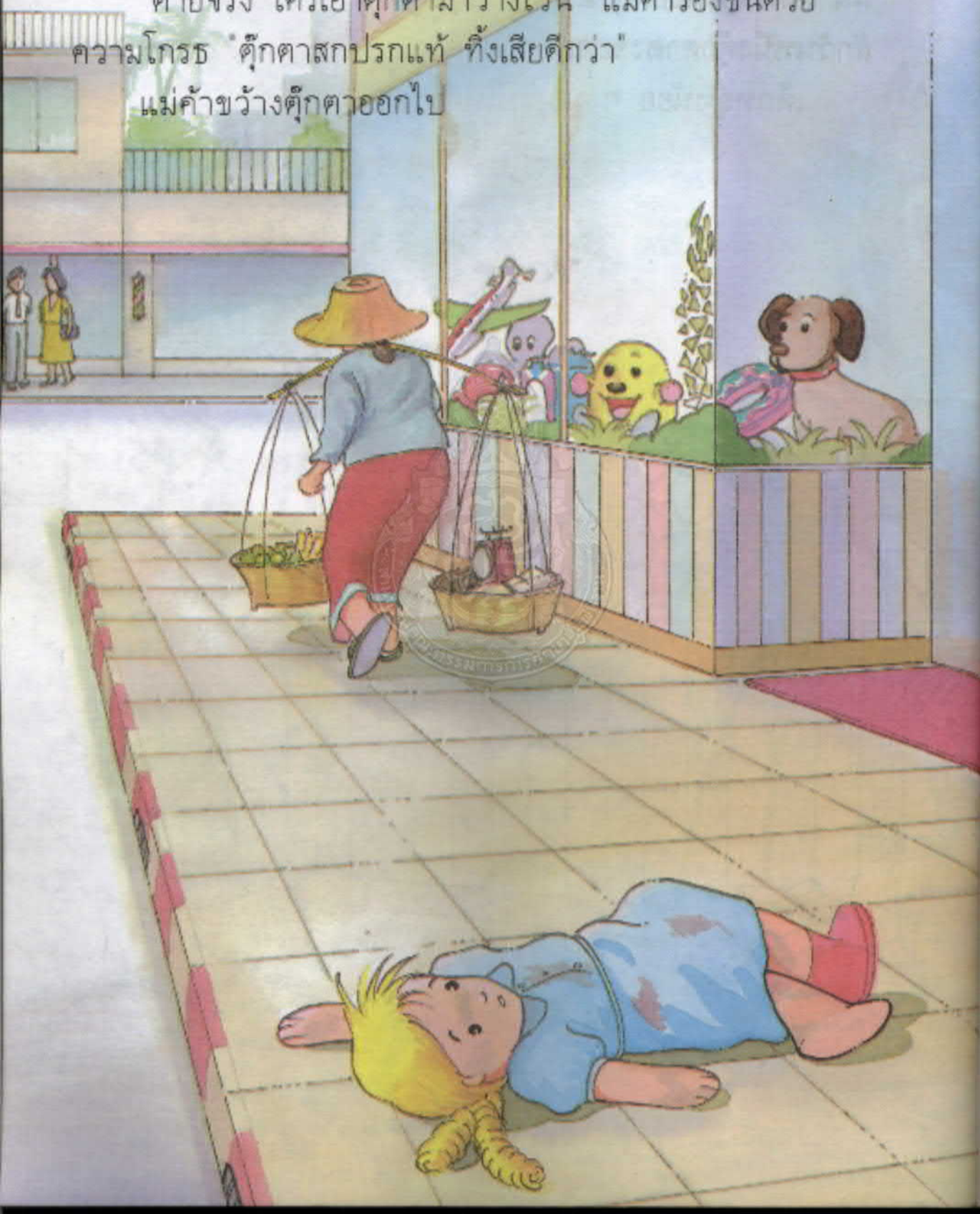
แม่ค้าเดินเข้าไปในเมืองใหญ่

พอถึงหน้าร้านขายของเล่น แม่ค้าก็วางหาบลงที่หน้าร้าน
นั้น เด็กหญิงน้อย ๆ มายืนคอยดูที่ตู้กระจก เธอหวังว่า
สักวันหนึ่งตุ๊กตาคงจะกลับมา
เด็กหญิงน้อย ๆ มองไปในตู้กระจก

แม่ค้ามองดูที่กระຈาคผลไม้ "ได้เห็นตุ๊กตาเป็นครั้งแรก
"ตายจริง ใครเอาตุ๊กตามาวางไว้ที่นี่" แม่ค้าร้องขึ้นด้วยความ
โกรธ "ตุ๊กตาสกปรกแท้ ทั้งเสียตึกว่า"
แม่ค้าขว้างตุ๊กตาออกไป

ตุ๊กตาคกลงมาตรงเท้าของเด็กหญิงน้อย ๆ พอดี เด็กหญิง
สะดุ้งและก้มลงมอง

"โอ้เอ๋ย ตุ๊กตา!" เด็กหญิงน้อย ๆ ร้องเสียงดังด้วยความดีใจ
เธอนั่งลงและหยิบตุ๊กตาขึ้นมา "ตุ๊กตาผมสีทอง ทำไมสกปรก
อย่างนี้เกือบจะจำไม่ได้แน่ะ"

เด็กหญิงน้อย ๆ ดีใจเหลือเกิน ที่ได้พบตุ๊กตายอดรักของเธออีก ถึงแม้ว่าผมสีทองจะสกปรก รองเท้าสีแดงจะหลุดหายไป และเสื้อสีฟ้าขาดกระรุ่งกระริ่ง เด็กหญิงน้อย ๆ ก็ยังรักตุ๊กตาของเธอ

ตุ๊กตาดีใจ ที่ได้มาพบเด็กหญิงน้อย ๆ เพื่อนของเธออีก
เด็กหญิงน้อย ๆ อุ้มตุ๊กตาไปบ้าน อาบน้ำ ฟอกสบู่ หวีผม
สีทองให้ใหม่ เธอขอเศษผ้าจากแม่มาเย็บเสื้อตัวใหม่ให้ตุ๊กตา

ตั้งแต่นั้นมา...เด็กหญิงน้อย ๆ กับตุ๊กตายอดรักก็ไม่ต้อง
จากกันอีก เวลากินข้าวก็กินด้วยกัน เวลาไปเที่ยวก็ไปด้วยกัน
เวลานอนก็นอนด้วยกัน

เด็กหญิงน้อย ๆ มีความสุข
ตุ๊กตาก็มีความสุข

ผู้เรียบเรียง

คุณหญิงแม่นมาส ขวาลิต

คณะกรรมการปรับปรุงหนังสือ

นางจารุณี มโโลประการ

นางวันเพ็ญ สุทธาทาศ

นางปราณี ปราบรูปู

นางบุษบา ประกาสพงศ์

นางสุทิน ทองใส

ผู้ปรับปรุงและบรรณาธิการ

นางปราณี ปราบรูปู

นางสุทิน ทองใส

ปก ภาพประกอบ

กลุ่มเบญจรงค์

รูปเล่ม

นางสาวสละ กำทรัพย์

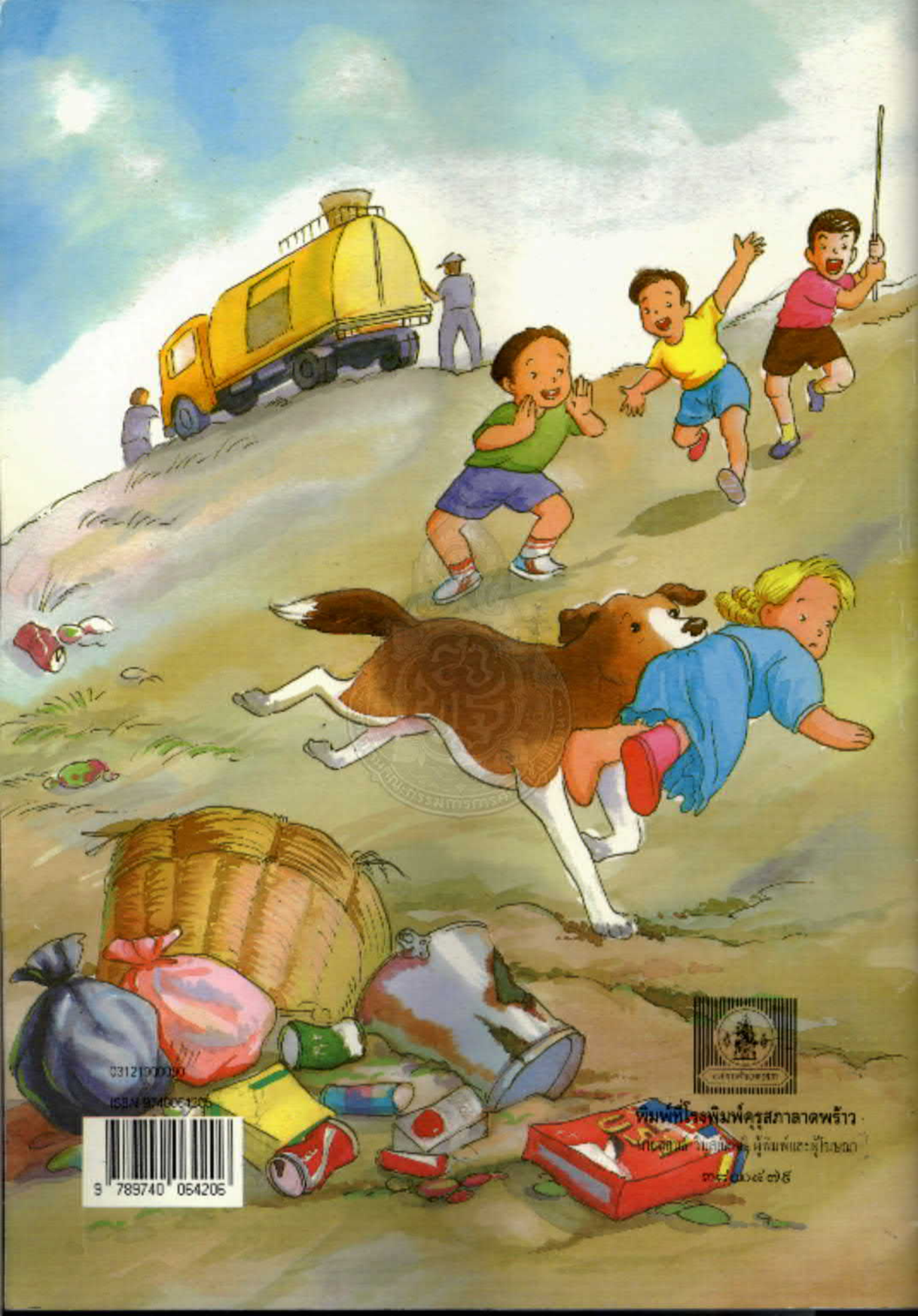
ศึกษาภัณฑ์พาณิชย์

พิมพ์ที่โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กรุงเทพมหานคร ผู้พิมพ์และจัดพิมพ์ พ.ศ. ๒๕๓๓

เอื้อเอื้อ เอื้อเพื่อ
ช่วยเหลือนักเรียนที่อ่อนด้อย
หนักนิตเบาหน้อยค้อยอภัย
อยู่ร่วมกันได้ดีครั้น
อกเขาอกเรานี้หนอ
เห็นพลดุดต้อนผ่อนผัน
มาเถิดหันหน้าหากัน
ล้มพันธ์ไมตรีมิลุสเสีย

จุเนนี นททราพ

0312100000

ISBN 9740061205

9 789740 064205

พิมพ์ที่โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว

ปกหน้าปกหลัง ผู้พิมพ์และจัดพิมพ์

๒๕๓๖